

Schriftelijke Vragen: Laagdrempelige hulp bij gevolgen van Coronacrisis op relaties

Rachel Streefland ChristenUnie

Mohammed Saia D66

Marcel Vonk Groen Links

Op dit moment speelt de vraag wat de coronacrisis nu en op termijn doet met onze mentale gezondheid, werk en relaties. Zo geven onderzoekers en psychologen aan dat de crisis binnen gezinnen en relaties, nu de crisis langer duurt, hun tol kan gaan eisen. Het vasthouden aan een goede structuur, deels thuis onderwijs blijven geven, voorlopig nog het advies om thuis te werken, mogelijke onzekerheid over behoud van en/of financiële zorgen kan leiden tot 'ongemakkelijke thuissituaties' nu iedereen voorlopig nog zich veel in en om het huis begeeft.

De meeste relaties (en zeker ook bij samengestelde gezinnen) gedijen goed bij een bepaalde mate van afstand. Die is nu heel klein. De spanning die dat oplevert, kan in sommige gevallen volgens experts naar buiten of naar binnen klappen. Onderzoeker van der Stelt (lector psychische gezondheidzorg) geeft aan dat mensen depressief en teruggetrokken kunnen worden, of juist hun frustratie afreageren: dan ontstaat onenigheid, met grotere kans op agressie.

Sowieso kan het wegvallen van structuur en dagelijkse routine – naar de trein fietsen, naar kantoor gaan, de kinderen wegbrengen – voor problemen zorgen aldus Esther Kluwer (hoogleraar met als specialisatie duurzame relatie). Voor sommige mensen het heel moeilijk als ze dat houvast niet meer hebben, zeker als het onduidelijk is hoelang deze situatie nog gaat voortduren.

In gesprek met de bestuurder van Buurtteam blijkt dat dit moment (nog) geen laagdrempelig /preventief aanbod is (denk hierbij aan evidenced-based relatie- en gezinsinterventies zoals EFT of IBCT) voor inwoners in Utrecht die (door de huidige situatie) problemen ervaren in hun relatie en dus ook in hun gezin.

Daarom hebben we als fracties de volgende vragen aan het college:

1. In het huidige aanbod van buurtteam staat dat er hulp geboden kan worden bij mensen die al besloten hebben te scheiden. Is het college het met ons eens dat juist in deze tijd ook preventieve hulp wenselijk is, juist ook bij (samengestelde) relaties waar kinderen bij betrokken zijn?
2. En is het college het met ons eens dat juist deze preventieve hulp in de geheel in lijn is met het Utrechtse model waarbij we de 'beweging naar voren' maken?
3. Zo ja, kan het college onderzoeken of en op welke wijze dit preventieve aanbod ingepast zou kunnen worden in het hulpaanbod dat er nu al is binnen de gemeente Utrecht en ons als raad hierover op korte termijn te informeren?

